

interitui proximior, eo magis innovatione indigere putavi, ut frugi patres familias in vetustis adium edificiis facere consueverunt. Verum quia hujusmodi res tam excellentis gloriæ ac magnitudinis est, eam omnibus cognitam esse quammaxime opto. Quæ mihi causa fuit hæc memoranda scribendi, ut hujus gloriosissimi Evangelistæ Marci Templi, quod Ill.^{um} Ducum Sacrarium ac Capella exstat, exemptio ut probata jurisdictio clarius & plenius cognoscatur. Ea prout in Annalibus conscripta inveni, singillatim a tempore translationis sacri corporis ipsius Evangelistæ, ob cujus aulam prisci clarissimique Duces de suis propriis bonis prima jactarunt fundamenta, recensebo, & sic propositum meum probabilius apparebit. Igitur commotus, ne tam præclara jura ac magnifica, approbata ac longæva consuetudo depereat, omnia quæ verissimis fidissimisque annalibus descripta reperi, pro communi utilitate deservientium dictæ Ecclesiæ, siue Illustriss.^{um} Principum Capella gloriosi Evangelistæ Marci, adhibita omni moderatione referam.

936) Tempus autem hujus ædificationis magnifici Templi, ac ejus immunitatis principium, anno Dⁿⁱ Omnipotentis octingentesimo vigesimo nono cæpisse constat, ex quo Justinianus Particiacus inclytus Dux suo testamento ordinavit, qui suis diebus corpus SS. Evangelistæ Marci promeruerat.

Ædificatio Templi S. Marci.

937) Ergo claret Justinianum disposuisse, quod mortis interventu minime fieri potuit: veruntamen Johannes Particiacus Dux, defuncto dicto Justiniano
ejus